

de Doorloper
een uitgave van de
Oldenzaalse IJclub

Bestuurssamenstelling

		telefoon nummer
Voorzitter	Theo Stroot	0541-514706
Secretaris	Bastiaan Boerrigter	06-20401129
Penningmeester/ Ledenadministratie	Johan Greving	0541-521498
Bestuurslid technische zaken kunstijs	Roelof Eshuis	074-2773254

Trainers

Gerard Heuvel	074-2665254
Gerrit Hesselink	0541-352895
Roelof Eshuis	074-2773254
Gerrit Nijhuis	0541-515115

IJsmesters

Laurens Klaas	074-2778194
Albert Bosch	0541-519280

Secretariaat OIJC

Bastiaan Boerrigter	06-20401129
---------------------	-------------

e-mail: info@oijc.nl
<http://www.oijc.nl>

Vormgeving 'de Doorloper'

Eric Pierik
Past. C.M. van Everdingenstraat 2
7165 AK Rietmolen
tel. 06 14955501
epierik@gmail.com

Bank

Rabobank, rek nr.: 15.68.50.478
t.n.v. Oldenzaalse IJclub

Kamer van Koophandel no.:

75709

Inhoud

	Pagina
Van de redactie	3
Van de voorzitter	4
Jeugd van OIJC onder leiding van onze eigen ervaren trainer Roelof Eshuis	6
Prachtig verhaal van Aloys Engelbertink	7
Interessant schaatsmuseum voor een regenachtige dag	12
Ontwikkeling van Baanvegers	13
Bijzondere brief met foto's over Anne Dijkstra die in 1939/1940 Oldenzaals kampioen werd	15
Notulen jaarvergadering	17

Jaarvergadering OIJC op woensdag 16 november

Aanvang 20.00 uur

Reserveer deze datum vast in uw agenda

Van de redactie

In deze Doorloper vinden jullie de nodige informatie over het schaatsen. Het blijft moeilijk om leden te vinden die een bijdrage willen leveren voor ons clubblad. Eigen verhalen maken een clubblad interessant.

Gelukkig is er wel een boeiend verhaal over Aloys Engelbertink. Wie kent hem niet? Mooi om te lezen hoe hij met schaatsen is begonnen en wat hij heeft meegemaakt. Het zou boeiend zijn ook van andere leden zo iets te lezen. En dat mag rustig over iets anders gaan dan schaatsen.

Dit is al de 83e Doorloper in het 25-jarig bestaan van OIJC. Onze vorige Doorloper was natuurlijk een speciale editie in kleur, maar nu moeten we toch weer wat bescheidener zijn.

De redactie is al weer vele jaren in handen van ondergetekende en het wordt tijd voor fris bloed. Bovendien kan het niet zo zijn dat de voorzitter ook nog de Doorloper verzorgt. Gelukkig hebben we Eric die de lay-out verzorgt, maar we zoeken één of twee personen die willen helpen artikelen te verzamelen. Gelukkig heeft Jan Roeleveld aangeboden om de Doorloper te verzenden. Dat is driemaal per jaar een paar uurtjes werk, maar het ontlast de redactie. Ik hoop dat er leden zijn

die ook een paar uur per jaar willen besteden aan ons clubblad. Dat is toch niet teveel gevraagd?

Ook willen bij nog de firma Reerink Copy Service bedanken voor het gratis beschikbaar stellen van twee grote foto's van de trainingsgroep in Biddinghuizen.

De leden vinden in dit nummer ook het verslag van de jaarvergadering 2010. Dit was toegezegd tijdens deze jaarvergadering en is inderdaad handig bij de voorbereiding op de vergadering van 16 november.

Ik wens iedereen veel leesplezier en de redactie hoopt op een positief geluid ter ondersteuning om ons clubblad ook in de toekomst (gevuld) te laten verschijnen.

De redactie,
Theo Stroot

Van de voorzitter

Beste leden,

Met een aantal van jullie heb ik nog nagepraat over onze jubileumfestiviteiten die kennelijk in goede aarde zijn gevallen.

Vooraf de feestavond was voor velen die niet meer actief schaatsen een prachtige gelegenheid om oude herinneringen op te halen. We hadden bewust voor een opzet gekozen die informeel moest zijn, omdat je dan de meeste kans biedt voor onderlinge gesprekken. Als bestuur en jubileumcommissie denken we dat deze opzet geslaagd is.

Maar onze club staat niet stil. Diverse voorbereidingen voor een nieuw seizoen hebben plaats gevonden en een grote groep is inmiddels weer aan het schaatsen in Enschede. Daar gaan altijd heel wat voorbereidingen aan vooraf en ik wil mijn medebestuurleden bedanken voor al het goede werk. Ik hoop dan ook dat we weer een prachtig seizoen met schaatsplezier zullen beleven en dan maar afwachten of de winter zijn best wil doen.

Speculaties daarover wil ik niet meer horen, omdat ik ervan overtuigd ben dat niemand weet hoe het weer zich zal ontwikkelen. Nu ik dit voorwoord begin oktober aan het schrijven ben, hebben we net een uitzonderlijk mooie dag gehad die valt in een reeks van mooie zonnige dagen. Maar het kan de slechte zomer niet doen vergeten. Toch zullen velen van ons aan sport hebben gedaan en ik heb met name met mijn fietsmakers genoten van heerlijke tochten op de racefiets in ons mooie onvolprezen Twente. En het is ons toch nog meegevallen hoe vaak/weinig het geregend heeft. Misschien hebben we gewoon geluk gehad op onze vaste dinsdag en vrijdag.

In elk geval is de conditie hopelijk door iedereen goed onderhouden om de wekelijkse schaatstraining weer aan te kunnen. Onze trainers hebben er weer zin in en tijdens een evaluatie met het bestuur na het vorige seizoen hebben zij aangegeven graag weer les te geven. Dit werd op een van de laatste

avonden overigens ook met luid applaus aangegeven door de toen aanwezige leden. Het blijft plezierig dat onze trainers als vrijwilligers dit voor onze schaatsclub willen doen.

Zoals jullie misschien weten en lezen is bij de KNSB ook veel in beweging. De nieuwe hoofdsponsor (KPN) laat duidelijk merken dat ze de nieuwe sponsor is en wil natuurlijk een visitekaartje afgeven. Er is een nieuw KNSB-logo en met de daarmee samenhangende vernieuwde huisstijl wil de KNSB laten zien dat zij zich focust op de toekomst.

Omdat ook vlaggen enz. vernieuwd moeten worden, is er een hele organisatie op touw gezet om dit te realiseren. En wij profiteren hier ook van. Want als dank voor het vorige seizoen op tijd ingeleverde en goedgekeurde digitale draaiboek voor de Hulsbeekronde hebben wij ter waarde van € 400,- aan materialen ontvangen van de KNSB. Deze kunnen we inzetten bij een mogelijke toertocht en dat is een mooie beloning voor het vele werk om dit draaiboek te realiseren. Hieraan kunnen we ook zien dat de eisen om iets te organiseren steeds hoger worden en dan met name op het gebied van veiligheid. Zo zullen Albert Bosch, Johan Greving, Wim Oude Nijhuis en ondergetekende een cursus toertochtcoördinator volgen die op 7 november wordt gegeven. Ik ben blij dat het steeds weer lukt hiervoor mensen te vinden en bij deze een oproep aan iedereen om bij natuurijs een steentje bij te dragen. Ik heb

alle leden van de trainingsgroep een mail gestuurd met de vraag of ze bij natuurijs willen helpen. Acht leden hebben zich hiervoor spontaan aangemeld en we hopen op nog enkele aanmeldingen. Met de groep trouwe leden die al jarenlang bij natuurijs klaar staat, wordt het dan voor iedereen gemakkelijker om af en toe te helpen.

We hebben ook nog wensen en wel betreffende het aantal jeugdleden. Er komen er wel af en toe een paar bij, maar door studie elders of om andere redenen raken we ook weer jeugdleden kwijt. Om hier aandacht aan te besteden hebben we een gesprek gehad met Frédérique Ankoné. Zij was tweemaal wereldkampioene bij het jeugdschaatsen en heeft veel ervaring. We hebben een aantal goede tips van haar gekregen en we zullen hier de komende tijd extra aandacht aan schenken. Overigens, hebben onze leden er wel eens aangedacht om kinderen of kleinkinderen enthousiast te maken voor het schaatsen? Neem ze eens mee naar de baan en mogelijk dat er enthousiasme is. De mogelijkheid om gratis drie lessen te volgen geldt nog steeds.

En dan nog een belangrijke datum. Op woensdag 16 november houden we onze jaarvergadering. De locatie volgt met de uitnodiging. We beginnen om 20.00 uur en het is voor de leden een kans om hun zegje te doen. We zullen op deze avond alle leden die 25 jaar bij de club zijn op de foto zetten en de leden die op het jubileumfeest nog niet gehuldigd zijn worden dan in het zonnetje gezet. Een extra reden om te komen. Elders in deze Doorloper vinden jullie de notulen van de vorige jaarvergadering. Dit voorkomt veel leestijd tijdens de vergadering.

Graag wil ik alle leden een goede winter toewensen met wat minder sneeuw dan vorig jaar. Maar mocht het onverhoeds toch sneeuwen dan zal onze nieuwe veegmachine helpen om het ijs vrij te krijgen om zo de nodige ijsaangroei op Het Hulsbeek te bevorderen. Want natuurijs blijft het mooiste voor een ijsclub.

Een sportieve groet,
Theo Stroot

Jeugd van OIJC onder leiding van onze eigen ervaren trainer Roelof Eshuis

De jeugd van OIJC traint dit jaar op dinsdag onder leiding van Roelof Eshuis. Het is een groot voordeel dat OIJC weer een eigen trainer heeft die de jeugd met deskundig advies het schaatsen bijbrengt. Roelof heeft met zijn jarenlange ervaring ongetwijfeld een goede inbreng en de jeugd is blij met een eigen trainer.

Op de foto's een deel van de groep met Roelof en zelfs de voorzitter knoopt hoogstpersoonlijk de veters van de schaatsen.

Prachtig verhaal van Aloys Engelbertink

“It giet oan!” Of toch niet?”

Hallo allemaal,

Zag het er tot half december vanwege het zachte weer niet naar uit dat de winter plots zou intreden, uiteindelijk gebeurde dat toch. Naarmate het wat harder ging vriezen, groeide gelijktijdig ook weer de Elfstedenkoorts. Niet zozeer bij de Friezen zelf, als wel in de rest van Nederland.

Tot dusverre is het min of meer toch een sneeuwwinter met te veel bewolking. Lage drukgebiedjes bepalen het beeld door steeds weer de kans te krijgen neerslag te geven, hetgeen voor de aangroei en de kwaliteit van het ijs niet bevorderlijk is. Het zou goed zijn als na wat dooi de bezem eens flink door de atmosfeer gehaald wordt, waarna onder invloed van sterke hogedrukgebieden het weer stevig kan gaan vriezen. Dan wellicht kunnen wij ons na opnieuw 13 jaar alsnog richten op een nieuwe Elfstedentocht. Veelal is de sprokkelmaand februari de koudste kalendermaand, maar een Elfstedentocht is ook nog wel eens in maart geweest. Mocht de tocht der tochten komen, dan zal ik die zeker op televisie volgen zoals ook andere schaatsevenementen. Zelf ben ik geen bekwaam schaatser, de vraag is, of ik mij nog wel zonder stoel op het ijs kan voortbewegen. Toch kan ik mij herinneren als tiener eens voor een soort toertocht op de Oude Maas op het ijs gestaan te hebben. Start en omkleedplaats was het café 't Veerhuis' van de ouders van schaatsheld Kees Verkerk aan het haventje langs die rivier. In mijn herinnering was mijn zus Gerda met wat van haar vriendinnen daar toen ook bij aanwezig. Iemand met ook wat schaatservaring is Aloys Engelbertink uit Oldenzaal. Hij groeide op in het Overijsselse Rossum waar zijn ouders een boerderij hadden en waar wij in de jaren '40 van de vorige eeuw als familie Eijkenbroek daar toen eveneens woonachtig waren. Gezien hun leeftijd toen kennen mijn broers

Aloys Engelbertink (links) en Dick Eijkenbroek bekijken een oude schoolfoto. Foto dateert uit 2006.

Wim en Dick hem dan ook. Dick trok destijds het meest met Aloys op, maar noemde hem simpelweg Alwie. ‘Met hem heb ik menig vogeltje gevangen’, weet Dick nog. ‘Klopt’, zegt Aloys. ‘Op het land hadden wij vaak hooimijten met rogge staan waarin mussen, houtduiven en andere vogels op zoek waren naar voedsel. Met een uit planken en gaas gemaakt voorwerp probeerden wij die vogels dan te vangen’.

‘Ik had in 1997 een paar Beerenburgers moeten nemen’

Aloys Engelbertink schaatste twee Elfstedenkruisjes bijeen

‘Ik ga er vanuit dat ik direct na de oorlog schaatsen geleerd heb’, blikt de in het Overijsselse Rossum geboren Aloys Engelbertink terug. ‘Dat was op een grote vijver in het bos tussen onze boerderij en die van Bosch-Bets in Rossum die jullie ook nog bekend is. Zand

uit die plas, geel van kleur, heeft mijn vader ooit nog eens gebruikt voor het bouwen van een nieuwe schuur. De vijver was voor ons als kinderen ook 's zomers trouwens een ideale speelplaats. De badkuip werd dan thuis uit de boerderij gehaald en met houten planken omkleed zodat deze bleef drijven. Op die manier konden wij daar dus zelfs nog roeien'. Was het qua schaatsen vooralsnog plezier hebben in die sport, in 1975 kwam er een ommekeer. 'Toen is bij mij eigenlijk de schaatskoorts begonnen. Later heb ik samen met mijn broer Henny en wat jongens uit Rossum op 10 februari 1979 de IJsselmeertocht gereden, een toertocht van 50 kilometer van Stavoren naar Medemblik. Daarnaast heb ik ook nog aan veel tochten meegedaan in de omgeving van Giethoorn alsmede de Elfmerentocht in de Zuidwesthoek van Friesland over honderd kilometer'. Al die tochten waren een opmaat naar waar elke wat meer ervaren schaatsenrijder naar uitkijkt, de Elfstedentocht.

Een dergelijke tocht vereist natuurlijk de nodige voorbereiding. 'Ik ben lid van de in 1985 heropgerichte Oldenzaalse IJclub en daar trainde ik dan ook. Bovendien fietste ik vanaf 1980 naar mijn werk in Hengelo. Dat was dagelijks 40 kilometer bij elkaar'. In 1985 gebeurde datgene waar vele al jaren over hadden gedroomd en gehoopt. Pas na 22 jaar kon dan eindelijk op 21 februari de 13de Elfstedentocht worden gehouden. Daar ging nog heel wat aan vooraf. Er is meer dan een maand lang gespeculeerd over die op handen zijnde Elfstedentocht maar steeds niet door kon gaan door invallende dooi. Niet alleen tegenwoordig, maar ook al vanaf 1965 hoorde men steeds vaker de mening verkondigen, dat vooral door aantasting van het milieu, veroorzaakt door de snelle groei van de industrialisatie, de Elfstedentocht tot het verleden zou behoren. De aankondiging

veroorzaakte dan ook een 'Elfstedenhysterie' die door de media breed werd uitgemeten. Was de tocht in 1963 nog een nationaal evenement, de tocht van 1985 kreeg de allure van een wereldgebeurtenis. Aan de toertocht verschenen 16.179 deelnemers aan de start en bereikten 13.060 toerrijders de finish. De wedstrijd startte met 276 deelnemers waarvan 224 de tocht volbrachten. Evert van Benthem werd winnaar en bereikte na 6 uur en 46 minuten de Bonkervaart. Onder de deelnemers van de toertocht bevond zich ook Aloys Engelbertink. 'Het idee om mee te doen kwam op aanraden van G. Busser, een vriend van ons. Of het mij zou lukken de tocht te voltooien wist ik natuurlijk niet. Het was meer de gedachte om er gewoon maar aan te beginnen. De conditie van het ijs was die dag matig, door dooi kwam er steeds meer water op het ijs', weet Aloys die op hoge noren van het merk Nooitgedagt reed. Het zomaar verkrijgen van het begeerde kruisje verliep niet helemaal zonder problemen. 'Je dient 11 stempels op je kaart te hebben, maar het stempel van de stempelpost Leeuwarden ontbrak. Dat was min of meer eigen schuld, dikke bult. Het kwam omdat ik 100 meter voor de finish van het ijs af ben gegaan omdat mijn vrouw Ria daar tussen de mensenmassa stond en mij zag.

Aloys tussen twee andere Elfstedenschaatsers

Na wat correspondentie hieromtrent met de organisatie heb ik het begeerde kruisje toch nog gekregen'. Engelbertink volbracht de tocht in twaalf uur.

Belegde broodjes liggen er voor de schaatsers bij de stempelposten niet klaar. Om aan een dergelijke tocht te beginnen is het van belang enigszins te weten wat al zo voor onderweg mee te nemen. 'Voor de hongerklop moet je drank en wat voedsel meenemen maar beslist niet te veel ballast. Overigens is er onderweg voldoende aan drank en eten te krijgen'. Een jaar later diende zich wederom een Elfstedentocht aan die opnieuw door van Benthem werd gewonnen. Tot de deelnemers in 1986 behoorde ook Zijne Koninklijke Hoogheid Prins Willem Alexander. Hij reed deze tocht onder het pseudoniem W.A. van Buren. Pas halverwege de tocht werd er bekend dat hij meedeed. Prins Willem Alexander heeft de tocht volledig uitgereden. Ook Aloys nam weer deel in een poging om zijn tweede kruisje te verdienen en wat hem ook lukte. 'Toen had ik wel alle elf stempels verzameld en evenals in het jaar daarvoor in een tijd van ongeveer 12 uur. De conditie van het ijs was goed, maar het was wel koud'. Na 13 jaar wachten diende zich op 4 januari 1997 een nieuwe Elfstedentocht aan en ook Aloys Engelbertink stond weer aan de start. Helaas wist hij het derde kruisje niet in de wacht te slepen. 'In het plaatsje Sloten hield ik het na 40 kilometer voor gezien. Achteraf bekeken had ik wellicht een paar glaasjes Beerenburg moeten drinken. Bovendien kwam deze tocht te vroeg in het seizoen en was het niet mogelijk geweest om ter voorbereiding genoeg kilometers op natuurijs te trainen'. Aloys bewaart veel herinneringen aan zijn verreden Elfstedentochten. 'Heel veel zelfs, zoals plakboeken met krantenknipsels en fotos. En een niet onbelangrijk gegeven wat ik nog even kwijt wil over een kennis van

ons waar we in de jaren (19)'70 veel mee in het Duitse Sauerland gingen langlaufen. Hij was reeds in 1963 lid van de Vereniging de Friesche Elfsteden. In de jaren van (19)'70 en (19)'80 schaatsten wij in de kop van Overijssel met hem en vele anderen uit Rossum en Oldenzaal. We hebben ook een tegel op de bekende brug IT SEL HEVE ELFSTEDENMONUMENT, coördinaten L.57,01. Maar helaas is hij door een hartstilstand tijdens het wielrennen in Duitsland over de grens in Gildehaus op 58-jarige leeftijd overleden. Ik was er gelukkig niet bij, maar wat een ramp. Hij was een van mijn beste sportvrienden', aldus Aloys.

De Tegeltjesbrug

De Tegeltjesbrug bestaat uit ruim vierdui-

zend tegeltjes waarop foto's van Elfstedentochters staan afgebeeld. Alle portretjes samen vormen - dankzij kleurgebruik en compositie - de beeltenis van schaatsers. Het monument is ontworpen door Maree Blok en Bas Lughthart en is een ware blikvanger in het weidse landschap tussen Lekkum en Giekerk. Niet alleen winnaars en wedstrijdrijders staan afgebeeld maar ook duizenden tourrijders onder wie W.A. van Buren, de schuilnaam van prins Willem-Alexander die in 1986 de tocht volbracht. Als laatste werd de zuidzijde van de brug betegeld. In 2009, honderd jaar na de eerste Elfstedentocht, was het monument helemaal klaar.

Voor meer informatie:
<http://www.elfstedenmonument.nl/>

<http://www.elfstedenmonument.nl/>

coördinaten%20a%20-%20f.html

02567	Engel van den M C M	1985-86-97	N 47,9
4721	Engelbertink Aloys	85,85	L 57,01
01763	Engelbrecht W F K	1940-41-42-54	N 11,3

Op de foto linksonder wijst Aloys het bovenstaande tegeltje aan waar hij in het midden staat afgebeeld.
 Op de foto rechtsboven Aloys met zijn vrouw Ria tijdens een bezoekje in 2008 bij de Tegeltjesbrug

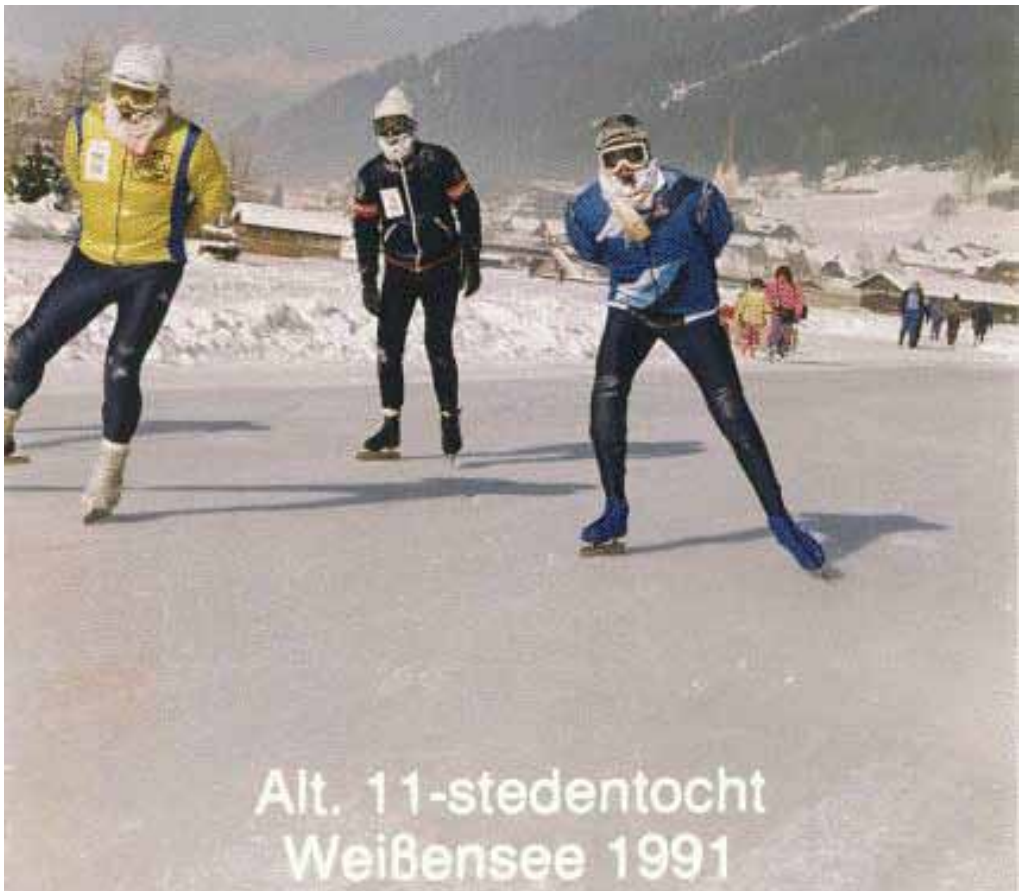
In 1989 en 1990 schaatste Engelbertink ook nog eens tweemaal de alternatieve Elfstedentocht over 200 kilometer op de Weisensee in Oostenrijk, een meer in Karinthië aan de voet van de Gailtaler Alpen, op een hoogte van 930 meter. Het meer wordt in Techendorf door een brug gescheiden in een westelijk en oostelijk deel, het zogenaamde kleine en grote meer. Het meer is 6,5 km² groot, 11,6 kilometer lang en maximaal 97 meter diep. Met een waterkwaliteit gelijk aan drinkwater geldt het Oostenrijkse bergmeer als het schoonste meer in de Alpen.

Sinds 1989 organiseert de Stichting Wintersporten op deze Weissensee de Alternatieve Elfstedentochten.

Maar mocht er dit jaar alsnog weer een heuse Friese Elfstedentocht komen, dan ontpoppen zich bij Aloys wellicht toch weer de schaatskriebels. 'Eigenlijk had ik mijn lidmaatschap bij de Vereniging de Friesche Elfsteden willen opzeggen, want tenslotte moet je ook de jongere generatie een kans geven die tocht te kunnen rijden. Maar bij het zoeken naar gegevens zag ik dat de contributie voor dit jaar al automatisch van mijn rekening was afgeschreven en ben ik dus nog lid'. Mocht de tocht er deze winter alsnog komen, dan overweegt Aloys zeker de

mogelijkheid om weer mee te doen. 'Zodra het ijs goed is ga ik ter voorbereiding dan in Giethoorn schaatsen of op het Veluwemeer omdat je toch wel zo'n 250 kilometer op natuurijs getraind moet hebben. Als mijn conditie goed is zal ik zeker meedoen, maar bij elkaar genomen is het maar net hoe ik mij die dag dan voel om te weten of ik de tocht kan voltooien'.

Geheel rechts Engelbertink die onderweg nog even van het ijs werd gehaald. Men constateerde dat zijn wangen gingen bevroren, maar na deze weer goed in het vet te hebben gezet kon Aloys de tocht alsnog uitrijden.

Jan van Eijk kan de hele dag genieten van een nieuwe aanwinst voor zijn museum

‘Hoe meer je al hebt, hoe moeilijker het wordt’

In het Schaatsmuseum van Jan van Eijk komen oude herinneringen weer boven of gaat er juist een wereld voor je open. „Ik ben ermee opgegroeid.”

Jan van Eijk en zijn vrouw Magda zijn echte verzamelaars. Op de keukenkastjes in hun woning in het Utrechtse Tienhoven staan rijen koffiemolens en Keuls aardewerk. Maar dat is kinderspel vergeleken bij hun ‘serieuze’ verzameling die in een speciaal daarvoor opgetrokken bijgebouw is ondergebracht. ‘Schaatsmuseum’, staat er op de deur ernaartoe. Je weet niet wat je ziet: ruim 450 paar schaatsen staan hier uitgestald, plus allerlei gebruiksvoorwerpen, boeken en prenten die met schaatsen te maken hebben. „Schaatsen loopt als een rode draad door ons leven”, zegt Jan van Eijk. „Ik ben ermee opgegroeid en heb lang aan wedstrijdschaar-

sen gedaan. Marathons reed ik. Het buiten zijn, snelheid maken, het glijden over het ijs: mooi vind ik dat. Toen we dertig jaar geleden dit huis kochten, had ik ineens veel minder tijd voor de sport. Toch wilde ik er iets mee blijven doen. Vandaar het idee om schaatsen te verzamelen.”

Vanaf dag één was het de bedoeling om er een museum van te maken, vertelt Van Eijk. „Al snel kon ik een partij bakstenen op de kop tikken voor een aanbouw. Alleen die liet vanwege vergunningen nog meer dan vijftien jaar op zich wachten.”

Een rondleiding door het schaatsmuseum begint met een glaasje glühwein. Daarna laat Van Eijk zijn indrukwekkende collectie historische schaatsen zien. „Ik herken aan het ontwerp in welke provincie de schaats is gemaakt. Friese schaatsen zijn bijvoorbeeld ranker van vorm dan Noord-Hollandse.” Een paar met vergulde Jugendstilzwanen voorop valt direct op. „Deze komen uit Duitsland. Hierop schaatsten de notabelen. Zo konden ze zich onderscheiden van het gewone volk.”

Het verzamelen van schaatsen

komt je niet aanwaaien, benadrukt Van Eijk. „We lopen heel wat rommelmarkten en veilingen af. Duizenden kilometers hebben we ervoor gereden en ik weet niet eens hoeveel geld erin zit. Maar hoe meer je al hebt, hoe moeilijker het wordt.”

Toch doet hij af en toe wel een vondst, zoals enkele weken geleden. „In een kringloopwinkel vond ik een oude koetsierssleutel. Die werd gebruikt om pinnen onder hoefijzers te draaien, zodat paarden het ijs op konden. Hij kostte 50 cent. Ze zijn vrij zeldzaam. Van zo’n aanwinst ben ik de hele dag blij.”

Elke maand ontvangt Van Eijk wel een groep. Als oud-postbode maakt hij graag een praatje met mensen. „Bij ouderen komen veel herinneringen los, voor jongeren gaat er een wereld open.” Zelf is hij dagelijks te vinden in zijn museum. „Om dingen te herschikken, schaatsen op te knappen of gewoon om even rond te kijken en een beetje te genieten.”

Schaatsmuseum, Tienhoven. Telefoon 0346 281789. Open op afspraak, toegang gratis.

IJskunst

Tekst: Marilke Kloolman

Nadat de baanveger eeuwenlang vrijwel de absolute heerser van het recreatieve ijs was geweest, begon vanaf de twintigste eeuw de industriële revolutie ook aan zijn macht te knagen. Twee visionaire mannen hebben de baanveger definitief van het ijs verdreven. Op het kunstijs was dat de Amerikaan Frank Zamboni, die in 1949 zijn *Zamboni Ice Resurfacing Machine Model A* patenteerde. De machine die de naam van de uitvinder zelfs tot soortnaam zou maken voor alle 'Zamboni's', ook die van concurrerende bedrijven.

Baanveger kom me

Wat Frank Zamboni was voor het kunstijs, werd de Soester stukadoor Douwe Wassenaar voor het natuurijs. In 1956 kocht hij een afgedankte BSA-wegencijmotor met zijspan en begon er aan te knutselen. Na twee prutwinters lukte het op 9 februari 1959 voor het eerst om het ijs van de Soester 'Peter's Baan' te vegen. 'In plaats van tien baanvegers', zo kopte de lokale Soester Courant enthousiast, en zelfs het NTS-journaal besteedde er op tv aandacht aan. Anders dan Zamboni was Wassenaar een bescheiden man die zijn uitvinding niet patenteerde en ook niet van zijn eigen naam voorzag. Had hij dat wel gedaan, dan zou het wereldnatuurijs nu slechts door 'Wassenaars' geveegd worden, want waar zien we tegenwoordig geen 'motorbezems' de sneeuw van ons natuurijs vegen?

Paard

De enige van wie de baanveger van oudsher concurrentie ondervond was het paard. Zoals het paard al eeuwenlang werd ingezet voor de

Auto-sneeuwschuiver in Davos 1925

diligentie, de trekschuit en -natuurlijk - de arrenslee, zo werd de edele viervoeter ook gebruikt om de ijswegen sneeuwvrij te houden. In Haarlem werd in 1917 voor het eerst geëxperimenteerd met een paardveger die was voorzien van een ingenieus draaiende borstel. Maar de grote wielen en de zware, met spijkers beslagen paardenhoeven wisten zelden een prettig schaatsbare ijsbaan te creëren.

Bovendien zakten deze loodzware combinaties regelmatig door het ijs waarbij de paarden regelmatig verdronken.

De eerste volledig geautomatiseerde baanveger verscheen in 1925 in het Zwitserse Davos: een stevige cabriolet die aan de voorkant voorzien was van een meter hoge schuiver waarmee de ijsbaan razendsnel sneeuwvrij gemaakt kon worden. Toch moesten er daarna nog vele baanvegers

Haarlem - paardveger 1917

Geautomatiseerd ijsvegen in Davos in 1925 (tekstueel: Rein Dijkster)

je motorbezem

en ijsmakers aan te pas komen om het magische Davoser olie-ijis tevoorschijn te toveren.

Rotterdam

In Nederland deed in februari 1929 op de Kralingse plas bij Rotterdam de eerste auto-baanveger zijn intrede. Het blad Groot-Rotterdam schreef erover: "Met behulp van deze moderne werktuigen tooverde, op verzoek van den Zuid-Hollandschen IJsbond, de Gemeentediens in een paar uur een spiegelgladde baan tevoorschijn, waarmede aan duizenden Rotterdammers een groote dienst werd bewezen." Op de foto's is goed te zien dat er desondanks nog heel wat klassieke baanvegers nodig waren voor het 'rijne werk'. Bovendien waren de vrachtauto's zwaar en zakten niet als de paarden regelmatig door het ijs.

Eureka

Frank Zamboni werd in 1901 geboren in het voor uitvinders ideale plaatsje Eureka in de staat Utah. Met zijn broer bouwde hij vanaf de jaren twintig koelboxen voor melkfabrie-

ken en leverde ook de voor de koeling benodigde ijsblokken. Toen de handel door de concurrentie van moderne koeltechnieken instortte, besloten ze een moderne kunstijsbaan te bouwen in Paramount. Daar kwamen ze erachter hoe lastig het was om het ijs goed te onderhouden. Na elke publieke sessie hadden ze minstens een uur nodig om het ijs te schrapen en weer vlak te krijgen. Dat moest sneller kunnen. Frank begon te knutselen met een tractor en beleefde zijn 'Eureka'-moment toen hij in 1949 doorreep dat de schraap- en veeginstallatie niet achter maar onder de tractor gemonteerd moest worden! De opgeveegde sneeuw werd in een verwarmde tank gesmolten en kon als warm dwelwater achter de ijsmachine het ijs perfect scheurloos en glad maken.

Zamboni

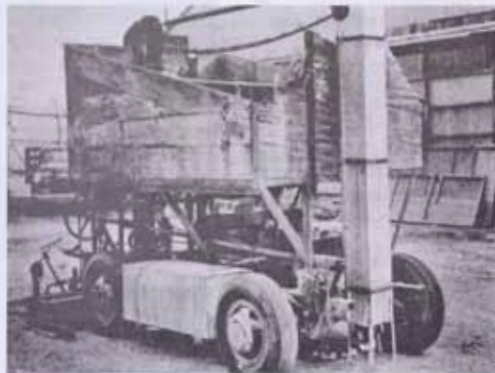
De 'Zamboni' was geboren en zou de wereld veroveren, eerst de Amerikaanse ijshallen, maar vanaf 1960 (Winterspelen in Squaw Valley) ook de 400 meter-banen. Alleen in Euro-

De dwelwaterbaan bij het EK in Deventer 1966.

pa keken we de kat nog even uit de boom. Bij het Europees Kampioenschap in 1966 in Deventer werden nog gieterijtjes en een waterton gebruikt die van vóór de oorlog stamden. Gelukkig greep de ISU in en werd de Zamboni de verplichte dwelwatermachine bij schaatskampioenschappen. Mogelijk nog dit jaar zal in de fabriek in Paramount de 10.000e Zamboni geproduceerd worden. "Met een gangetje van 250 meter per minuut schoof en veegde de motor de sneeuw van de baan en verrichtte zo het werk van tien baanvegers. Dat betekende, dat de vereniging die de ijsbaan exploiteert, tien guiden per uur uitspaart", zo schreef de Soester Cou-

rant. Vanaf de eerste test in 1959 was duidelijk dat de motorveger van Douwe Wassenaar de baanveger definitief van het ijs zou verdrijven. Voor het Nederlandse natuurijs werden zijn motorvegers - hij bouwde er in totaal 19; het prototype uit 1957 doet nog steeds dienst in Soest - en de talloze door handige ijsclubleden zelf in elkaar geknutselde kopieën de nieuwe norm voor ijsbaanvegend Nederland. Dankzij Frank Zamboni en Douwe Wassenaar verdween de baanveger met zijn rieten bezem en zijn gebedel om centen definitief van het ijs.

De vroege Zamboni uit 1949.

Douwe Wassenaar veegt de baan in Hilversum (1959) (foto: Titus Wassenaar).

Stiens, 7 december 2009,

Beste Theo,

Hierbij dan de beloofde beker. Ik ben zeer content met het idee, dat hij een goede bestemming gaat krijgen. Er is gedurende al die jaren dat hij in onze familie is geweest goed op gepast. De verf is er als het ware afgepoetst. De beker was de trots van mijn vader en misschien nog wel meer van mijn moeder. Zij zorgde er altijd weer voor dat hij glimmend op de schoorsteenmantel heeft gestaan. In onze jeugd mochten wij er absoluut niet aankomen, anders dan er ons geld in te stoppen. Hij werd door ons kinderen namelijk gebruikt als spaarpot. Alle keren als mijn ouders verhuisden ging de beker ook mee en hij heeft zelfs een 20-tal jaren in de tabakswinkel van mijn ouders gestaan. Ook toen vader na het overlijden van moeder in 1985 werd opgenomen in een bejaardenhuis ging de beker als vanzelfsprekend mee. Na vaders overlijden heb ik hem meegenomen, mijn broer en zuster hadden er geen belang bij. Hij heeft de laatste 14 jaar in mijn eigen prijzenkast gestaan, maar ik weet dat na mijn overlijden alle prijzen die ik heb gewonnen naar de oud-ijzer-boer gaan. Dat vind ik voor deze beker zonde, vandaar dat ik contact met u heb gezocht.

Een toelichting hoe deze beker door vader is gewonnen, is misschien op zijn plaats. Vader is in 1918 geboren in een dorpje tussen Heerenveen en Joure, Oudehaske geheten. Tijdens de mobilisatie voor de laatste oorlog werd vader gelegerd in Oldenzaal bij de grenswacht. Zodoende kon hij toen er een flinke winter kwam in 1939-1940 als inwoner van Oldenzaal meedoen aan het kampioenschap langebaan van Oldenzaal. Zoals je op de foto kunt zien, reed vader nog op houtjes. Volgens zijn verhalen was dit op het rechte eind een voordeel, maar in de bochten verloor hij steeds op de tegenstanders. Moet nog vermeld worden dat er werd gestart in 1 ploeg, dus niet zoals nu op de langebaan. Vader was die dag in een goede vorm en hij won volgens eigen zeggen alle drie de afstanden. Of dit waar is kan ik niet beoordelen, wel weet ik dat hij bij het kortebaanschaatsen tot de top van Friesland behoorde. Zijn dorp had in het verleden alreeds goede kortebaanschaatsers voortgebracht, Thijs Klompmaker en Ale Dikkerboom werden in de twintiger jaren enkele malen kampioen van Nederland en volgens de latere verhalen van Dikkerboom zou mijn vader hun opvolger worden. Alles is echter anders gelopen. Hij werd in de oorlog gedetineerd en kreeg grote problemen met zijn gezondheid. Zijn sportcarrière werd daardoor vroegtijdig beëindigd. Het goede dat hij aan Twente buiten de beker heeft overgehouden is mijn moeder geweest. Zij is een exponent van de Damhuis-familie en ik ben zelf na hun trouwen in 1942 in Enschede geboren. Ik ben dus een Tukker, waarop ik heel trots ben.

Bijgaande foto's zijn gemaakt op de ijsbaan, ik schenk ze je hierbij, evenals het krantenartikel, hoewel dat de tand des tijds niet helemaal heeft doorstaan. Rest mij nog op te merken, dat in het artikel wordt gesproken over T.Dijkstra. De juiste naam van vader was evenwel Anne Dijkstra.

Ik wil eindigen met de wens, dat jullie een goede bestemming voor de beker vinden.

Met vriendelijke groet,

Henk Dijkstra

voorzitter der Oldenzaalse IJclub feliciteerde na afloop den Kampioen, den heer T. Dijkstra uit Oldenzaal, met zijn succes.

Notulen jaarvergadering 2010

Jaarvergadering OIJC

gehouden op 17 november 2010 om 20.00 uur

Aanwezig bestuur: Theo Stroot, Johan Greving, Roelof Eshuis en Bastiaan Boerrigter
Aanwezige leden: 21 leden (inclusief bestuur)
Afwezige leden: Met kennisgeving: Gerrit Leusink, Bart Brendel, Gerard Busser, Paula Huttenhuis, Ineke en Jacques Bielen, Jos Buss.

Plaats: "OWC clubgebouw" te Oldenzaal
Notulist: Bastiaan Boerrigter

1) Opening

In het openingswoord heet de voorzitter alle aanwezigen van harte welkom. Alle aanwezigen worden verzocht de presentielijst te tekenen. Daarnaast wordt de OWC bedankt voor het beschikbaar stellen van de vergaderruimte.

2) Vaststelling agenda

De voorzitter verzoekt een agendapunt toe te voegen. Hiermee wordt punt 7 vrijwilligers, punt 8 de rondvraag en punt 9 de sluiting.

3) Notulen jaarvergadering 04-11-2009

De aanwezigen krijgen de tijd om de notulen door te lezen. Notulen worden goedgekeurd. Gerrit Vieker merkt op dat de notulen beter eerder kenbaar gemaakt kunnen worden. Voorstel is om de notulen in de volgende doorloper te publiceren.

4) Mededelingen

De afwezigen met kennisgeving worden genoemd.

De voorzitter dankt alle vrijwilligers voor hun inzet. Met name de trainers, juryleden, ijsmeesters, vrijwilligers bij natuurijs, schoonmakers van de natuurijsbaan op het Hulsbeek en Eric voor het beheer van de website en layout van "De doorloper".

De voorzitter wil aandacht voor een toegestuurde brief en beker. De brief is geschreven door de heer Henk Dijkstra, zoon van de winnaar van het Oldenzaalse kampioenschap langebaan in het seizoen 1939-1940, de heer Anne Dijkstra. De voorzitter leest de mooi geschreven en uitgebreide brief voor. De schrijver zal gevraagd worden of de brief in de doorloper gepubliceerd mag worden.

De voorzitter noemt nogmaals het voortreffelijke contact met onze sponsor WBO. De contacten met voornamelijk Roy Evers willen we in 2011 voortzetten, omdat wij als vereniging de sponsor op de hoogte moeten houden van onze activiteiten. Dit wordt door WBO zeer op prijs gesteld.

5) Jaarverslagen

Verslag secretaris (door Bastiaan Boerrigter)

Dit jaar is er helaas geen mooi natuurijs geweest. Wel zijn er een aantal goede resultaten neer gezet.

De OIJC heeft deelgenomen aan het sportkennismakingsproject “Lekker Fit Extra”. Hierdoor hebben we veel jeugdige enthousiastelingen op de IJbaan Twente in Enschede ontvangen. Na afloop zijn er veel positieve reacties gekomen. Helaas heeft dit niet geleid tot een toename van het aantal jeugdleden. Hierdoor is besloten hier volgend jaar niet aan deel te nemen.

De trainingsgroep op dinsdagavond gaat goed. Inmiddels 49 schaatsende leden in WBO schaatspakken. Inmiddels een 2e bestelling ontvangen en aan de leden gegeven.

Er is een jubileum commissie opgericht (Walter Kooiker, Chantal Spanjer-Nijhuis, Martijn Halink en namens het bestuur Bastiaan Boerrigter) i.v.m het 25 jarig bestaan van de OIJC. De volgende activiteiten zijn gepland. 15 januari naar de openlucht ijsbaan in Biddinghuizen en op 26 maart een feestavond.

Verslag Doorloper (door Theo Stroot)

De Doorloper verschijnt 3 x per jaar. Fysiek clubblad in dit formaat is erg belangrijk om uit te kunnen delen en om aan anderen te kunnen laten zien wat we doen als club.

“Geef de pen door” waarbij steeds een ander lid een artikel schrijft in het clubblad werkt goed. Nogmaals de oproep aan leden om hieraan mee te werken.

Er volgt een oproep om de redactie en het posten van de Doorloper over te nemen van de voorzitter omdat deze werkzaamheden niet bij de voorzitter moeten liggen.

Henk Buss wordt bedankt voor de interviews die hij afgenomen heeft bij sponsors. Na 3 jaar is het tijd voor een ander lid. Ook voor deze werkzaamheden wordt een beroep gedaan op de ander leden. Henk geeft aan dat het leuk en niet veel werk is.

Verslag website (door Theo Stroot)

De website is mooi en werkt goed. Inmiddels kan Johan Greving artikelen plaatsen en verwijderen op de site. Er wordt aangegeven dat het programma achter de site lastig te beheren is. Daarom zal er nagedacht moeten worden over een alternatief omdat Eric minder beschikbaar zal zijn in verband met zijn verhuizing.

Leden worden vriendelijk doch dringend verzocht gebruik te maken van de website en het e-mailadres: info@oijc.nl .

Verslag kledingcommissie (door Bastiaan Boerrigter)

Inmiddels is de tweede bestelling bij Huisjes Sportswear afgenomen.

Bastiaan is het aanspreekpunt voor de WBO schaatskleding. Bij problemen of nieuwe bestellingen is hij bereikbaar via info@oijc.nl

Er zijn nog een aantal pakken op voorraad, alsmede mutsen.

Verzoek aan eenieder om tijdens de training de schaatspakken te dragen.

Verslag Technische commissie (Laurens Klaas en Albert Bosch)

De toegang naar het natuurijs is in overleg met William Segerink verplaatst naar het Outdoor Challenge Park. We kunnen nu ook gebruikmaken van de grote tent voor opslag en uitgifte koek

en zopie. Als er nu natuurijs is kunnen we sneller open, omdat er minder logistiek geregeld hoeft te worden. De afspraken met William Segerink zijn nagenoeg vastgelegd op papier. Dit zal binnenkort afgerond worden.

Er is weer onderhoud gepleegd langs de vijver.

De apparatuur zal voor komend seizoen gecontroleerd en waarnodig gerepareerd worden.

We hebben afgelopen seizoen weer een beroep kunnen doen op onze vrijwilligers, waarvoor dank!

Het recht voor gebruik is weer voor 5 jaar bij de Regio Twente getekend. Grootste wijziging is dat we ook op woensdag open kunnen en entree kunnen heffen, alsmede dat we op zaterdag- en zondagochtend vanaf 10.00 uur open mogen.

Verlag Trainingscommissie (door Roelof Eshuis)

We zijn afgelopen seizoen weer met 33 senior leden van start gegaan. We hebben veel aanvragen gehad voor proeftrainingen, waardoor we momenteel 48 trainende leden hebben. Zij worden getraind door Gerard Heuvel, Gerrit Hesselink, Gerrit Nijhuis. Ook komend seizoen zullen zij de trainingen weer geven. Niet alle trainende leden doen aan wedstrijden mee. Terwijl de BC Twente heeft gezegd dat de trainingsuren niet bestemd zijn voor recreatief gebruik.

Bij de jeugd zijn er 3 gestopt en 1 gestart, zodat we 8 trainende jeugdleden hadden binnen ons samenwerkingsverband.

Voor de invulling van het programma 'Lekker Fit Extra' 2008-2009 hebben we 3 zaterdag- en zondagmiddagen in totaal 41 kinderen les gegeven. Chantal Spanjer-Nijhuis, Gerrit Nijhuis, Gerrit Grunder en Gerrit Hesselink hebben dit goed verzorgd.

Voor het seizoen 2009-2010 hadden we het maximaal aantal deelnemers op 30 gezet. Met in totaal 162 aanmeldingen hebben we besloten maximaal 60 kinderen les te geven. Ook deze grote groep heeft op 3 zaterdagen van voornoemde trainers, aangevuld met Wim Oude Nijhuis, prachtige training gehad. Het project heeft een uitstekende beoordeling gekregen van de deelnemers.

Voor het nieuwe seizoen hebben we besloten van deelname af te zien. Het doel om schaatsen onder de aandacht te brengen is zeker gelukt, echter heeft het project niet geleid tot nieuwe jeugdleden.

Verlag Jubileumcommissie (door Bastiaan Boerrigter)

In verband met het aanstaande 25 jarige bestaan van de OIJC is een jubileumcommissie gevormd. Deze bestaat uit Walter Kooiker, Chantal Spanjer-Nijhuis, Martijn Halink en, namens het bestuur, Bastiaan Boerrigter.

Op 15 januari 2011 staat er een activiteit met de traingsgroep naar de buitenbaan in Biddinghuizen, met aansluitend stampot buffet, op het programma.

Op 26 maart 2011 is er een feest gepland in de Abdij in Oldenzaal.

De voorzitter merkt op dat iedereen die ideeën heeft zich kan melden bij een van de leden van de jubileumcommissie.

Verlag penningmeester (door Johan Greving)

De penningmeester geeft door middel van een presentatie een nadere toelichting op het financiële verslag van het afgelopen jaar.

De stukken worden genummerd uitgedeeld ter verduidelijking, met het verzoek deze te retourneren en discreet om te gaan met de gegevens.

Voorstel is gedaan om niet schaatsende leden op de natuurijsbaan bij de entree gelijk lid te maken. Dit zal nog nader door het bestuur overwogen worden.

Verslag kascommissie en benoeming kascommissie (door Gerrit Vieker)

Gerard Busser en Gerrit Vieker hebben de kas op 11 november gecontroleerd en in orde bevonden. De controle heeft plaatsgevonden door steekproefsgewijs het kasboek te beoordelen. De financiële administratie is op zeer correcte en betrouwbare wijze bijgehouden. De vergadering dechargeert het bestuur.

De nieuwe kascommissie bestaat uit Gerard Busser en Harry Olde Keizer. Nieuwe reserve is Henk Buss.

6) Begroting

De voorzitter dient een verzoek in voor een bedrag van €4.500 voor de viering van het jubileum. Dit wordt goedgekeurd door de aanwezigen.

7) Vrijwilligers

De voorzitter roept op voor vrijwilligers voor het natuurijs.

Jan Roeleveld biedt aan om de geprinte “Doorlopers” bij de Saxion op te halen en vervolgens de stickers er op te plakken en naar de post te brengen. Hierover heeft hij nog contact met de voorzitter.

De gemeente Oldenzaal biedt een goede verzekering aan voor vrijwilligers. Niet alleen aansprakelijkheid maar ook ongevallen zijn gedekt.

Piet Bruijsten vraagt wie aansprakelijk is als de club aansprakelijk gesteld wordt. De club en het bestuur zijn hiervoor verzekerd via de afgesloten polis aansprakelijkheids- en bestuurdersaansprakelijkheidsverzekering en de vrijwilligersverzekering.

Gerrit Hesselink vraagt of enkel Oldenzalers onder deze verzekering vallen of ook anderen. De voorzitter zoekt dit nog na. (Inmiddels is bekend dat ook niet Oldenzalers verzekerd zijn).

Voor de KNSB (coördinator Ramon Kuipers) dient er een compleet nieuw draaiboek Natuurijs opgesteld te worden en op 1 december a.s. ingeleverd. De voorzitter heeft dit grotendeels herschreven. Er vindt nog een vergadering plaats op 29 november voor de finale afstemming. Geen draaiboek betekent geen toertocht. Ook zijn hiervoor meer coördinatoren nodig.

8) Rondvraag

Van de rondvraag wordt geen gebruik gemaakt.

9) Sluiting

De voorzitter bedankt iedereen voor zijn komst en inbreng.

Lidmaatschap

Lid van de Oldenzaalse IJclub wordt u door u op te geven bij de ledenadministratie:

Johan Greving
Daminklaan 5
7573 CR Oldenzaal
0541-521498

Of via onze website;

<http://www.oijc.nl>

Emailadres: info@oijc.nl

Het lidmaatschap van de OIJC kost per jaar voor:

Volwassenen	€ 16,00
Jeugd tot 16 jaar	€ 9,00
Een gezin	€ 25,00

Bij dit bedrag zijn inbegrepen de toegang tot de ijsbaan op Het Hulsbeek en 3 keer per jaar het clubblad De Doorloper.

Informatie over kosten van de verschillende trainingsgroepen kan worden ingewonnen bij Johan Greving.

Opzegging van het lidmaatschap en opzeggen van deelname aan een trainingsgroep dient te geschieden vóór 1 juli van het volgend seizoen en wel schriftelijk bij de ledenadministratie.

*Stuur een leuk verhaal in en lees het
in de volgende Doorloper.
Foto's zijn welkom*

Sluitingsdatum kopij volgende Doorloper
31 januari 2012